

derne, der have faaet faa meget Guld tilovers fra Transvaal, anvendte lidt til Havneanlæg paa Syllands Vestkyst. Hvis de ville bygge denne Havn og 3—4 andre af samme Dimensioner, forekommer det mig, at vi have Grund til at være tilfredse. Jeg vil vil tilføje: i Særdeleshed hvis de ogsaa ville paatage sig at holde dem vedlige. — Men jeg vil forlade Strandbredden og gaar atter ind i det faste Land, op paa Heden. Det er det sidste Spørgsmaal, Betæntningens Nr. 240: Rentebærende Udlaan til Hede Kommuner. Der har hidtil været bevilget i dette Djemed 20,000 Kr. Udvalget foreslaar at give Teksten en anden Affattelse, som imidlertid ikke betyder nogen Forandring i Realiteten. Disse Laan have været ydet Kommunerne, for at de atter skulde kunne udlaane Pengene til Hede- og Møsejdyrkere; nu foreslaar man at affatte Teksten saaledes: „Rentebærende Udlaan til Hede- og Møsejdyrkere mod Kommunerens Garanti.“ Forholdet bliver altsaa for saa vidt vedvarende det samme: men ifølge Forhandlingerne med Ministeren gaar man ud fra, at disse Laan fremtidigt ville blive ydede under noget lettere Bilskaar, nemlig mod en Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt. og 5 Mars Afdragsfrihed, hvorefter Laanene afdrages med 5 pCt. aarlig. Endvidere forudsætter man, at i de Egne, hvor Hedejelskabet virker, ville Laanene kun blive ydede efter dets Anbefaling og under den Betingelse, at Laantageren retter sig efter Hedejelskabets Anvisninger med Hensyn til Dyrkingen.

Uden for Betæntningen er der stillet et Par Vædringsforslag, men om dem skal jeg vente med at udtale mig, indtil Forslagsstillerne have haft Ordet.

Nosager: Som ærede Medlemmer ville have bemærket i Vædringsforslagslisten og som det ogsaa nys blev udtalt af den ærede Ordfører, har et Mindretal under Nr. 61 stillet et Vædringsforslag, der gaar ud paa at nægte et lille Beløb af 2,500 Kr., som Ministeren foreslaar anvendt ekstraordinært til Vejledning af Svineholdsejere. Dette Mindretals Forslag har maasse nok ved første Djekest forekommet adskillige Medlemmer noget antiagrarisk, og det er jo i vore Tider ingen Anbefaling, men ikke desto mindre har Mindretallet ikke kunnet undlade at stille Forslaget og gaar endogsaa saa vidt, at det nærer Haab om at faa det vedtaget. Vi gaa nemlig ud fra, at Flertallet i det høje Folketing vil være enig med Mindretallet i, at lige saa rigtigt det kan være at give Bevillinger, der kunne komme til virkelig Støtte for Landbruget, i

dette Tilfælde specielt for Svineholdsejerne, lige saa urigtigt er det, naar vi give Bevillinger, hvor andre Medborgere, som man slet ikke har tænkt paa at støtte, egentlig ere dem, der høste Fordelen, og det forekommer Mindretallet at være Tilfældet her, hvilket jeg med et Par Ord skal søge at godtgøre. I Anmærkningerne til Forslaget udtales det først, at efterhaanden som Svineavlens Betydning med den stigende Eksport af Flæsk mere og mere er kommen frem, er det kommet klart for Dagen, at baade for Svineavlens og Svinefodringens Vedkommende trænger Landbruget til Vejledning og Støtte. Derefter udtales det for Svineavlens Vedkommende, at de Avlscentre for Indførselen af Racevin, som nu oprettes, og som Ministeriet støtter, gøre Gavn. Men derefter hedder det i Anmærkningerne, at om muligt af endda større Betydning vilde det være, om der kunde findes Midler til at fremkalde en mere rationel Fremgangsmaade ved Svinefodring, ved Benyttelsen af Tillæget, ved Dyrdrettets Behandling, og til at yde denne Vejledning, hedder det længere nede, har man tænkt navnlig at kunne benytte saadanne Dyr læger i Provinserne, der tidligere have godtgjort deres Interesse for og Forstaaelse af denne Sag. Det er altsaa Meningen, at Dyr lægerne i Provinserne nu skulde ud at hjælpe Landbrugerne, lærer dem, hvordan de skulde opdrætte og fodre deres Svin, og hvad Race de skulde benytte. Men det staar saaledes for Mindretallet, at med al Respekt for vor dygtige Dyr lægestand, har man ikke Spor af Tro paa, at Dyr lægerne paa nogen Maade kunne yde nogen som helst Vejledning i den Henseende. Mindretallet mener, at under de stiftende Konjunkturer, der have været med Hensyn til vor Svineavl og under de trykkende økonomiske Forhold, som vi leve under, har Landbruget gennem Aarene samlet sig saa stor Erfaring, at Dyr lægerne paa ingen som helst Maade ville kunne yde det nogen virkelig Støtte i denne Sag. Vi mene derfor, at den Slags Bevillinger er at give Landbruget Stene for Brød, Bevillinger, som Landbruget paa ingen Maade kan være tjent med. Vi kunne ikke saaledes med den ærede Ordfører slaa os til Ro med, at hvis Bevillingen ikke gør nogen Nytte, saa have vi flere Bevillinger af lignende Art paa Finansloven. Vi maa derfor anbefale det høje Ting at følge Mindretallet og vedtage dette Vædringsforslag. Foruden denne Grund er der ogsaa en anden, nemlig at disse 2,500 Kr. danne ligesom en Slags Forløber for en Konjulent i Svineavl. Det hedder nemlig,